

Op de bonnefooi

Column hoofdredactie OnderWeg

Ad de Boer - 23 december 2017

Dit is mijn laatste column op deze plek. Na drie jaar *OnderWeg* en acht jaar *Opbouw* draag ik graag het stokje over aan Esther de Hek: van een andere generatie en met een andere kerkelijke geschiedenis, maar met hetzelfde verlangen om te ontdekken welke weg Gods Woord wijst en welke wegen Gods Geest in de tijd schrijft.

Ik kijk dankbaar terug op de afgelopen jaren: op mooie, in teamverband gemaakte *OnderWeg*-nummers en op wat voor mij een hoogtepunt was: het samengaan van *Opbouw* en *De Reformatie*. Het onmogelijke werd werkelijkheid, want 'waar de weg onvindbaar scheen, mochten wij door geloof alleen de tocht opnieuw beginnen' (Gezang 305): een voorbode van wat er groeit tussen de NGK en de GKv. Ik ben blij dat ik als voorzitter van de Regiegroep hereniging NGK-GKv bij die ontwikkeling betrokken mag blijven. Opnieuw onderweg dus, nu naar één kerkgemeenschap. Samen spoorzoeken in onbekend terrein, zonder herenigingsdraaiboek, maar in het vertrouwen dat Gods Geest de weg wijst, stap voor stap.

Ik houd van reizen en van nieuwe plekken ontdekken. Ik bereid dat goed voor, maar reis uiteindelijk op de bonnefooi: met een globaal beeld van mijn bestemming, maar zonder gedetailleerd reisplan en open voor wat ik tegenkom. Onderweg zijn, schreef ik in de eerste *OnderWeg*, is ook voor Gods volk de natuurlijke situatie. Niet vastzitten in hoe het altijd ging, maar de tentpinnen los en in nieuwe tijden openstaan voor nieuwe dingen. Zonder draaiboek of spoorboekje, maar op de bonnefooi, *à la bonne foi*, met het goede geloof: het vertrouwen dat God erbij is en dat we nooit in den blinde lopen. Want, zingt Kees Kraaijenoord, 'wij lopen wat God heeft beloofd achterna'.

Er zijn veel 'onderweglieders'. Psalmen en oude liederen als: 'Waarheen, pelgrims, waarheen gaat gij?' Maar ook nieuwe: 'Wij zijn een volk met een bestemming, maar al jaren onderweg (...) Nog één rivier, dan zijn we thuis' (Matthijn Buwalda), 'Als U niet met ons meegaat, Heer, dan gaan wij niet weg, dan blijven wij hier' (Sela) en 'Het is een zegetocht van heiligen en twijfelaars' (Kees Kraaijenoord), met als moedgevend refrein: 'Houd vol, houd vol. Hij laat niet los. God is voor ons, God is naast ons, God is altijd om ons heen. Laat maar komen, wat hierna komt, want Hij laat ons nooit alleen.' In dat vertrouwen zeg ik tegen jullie: adieu!

<https://www.underwegonline.nl/11002-redactioneel-op-de-bonnefooi>